

[Edvard Sørensen.]

have været endnu bedre, om der kunde have været ydet Henstand et Aar eller to med de forfaldne Afdrag for samtlige Laan.

Endvidere har jeg en Henvendelse til den højtærede Justitsminister. Omkring Midten af August blev der af Beboerne paa Handest-Eggen rejst en Aktion for fra det offentlige Side at yde økonomisk Støtte til den Kvinde, som blev Enke ved det uhyggelige Handest-Mord. Denne Aktion fik Støtte langt ud over Kommunens Grænser, uden Overdrivelse kan man sige fra det ganske Land. „Aalborg Amtstidende“ og „Randers Dagblad“ gik stærkt ind for, at en saadan Støtte blev ydet, og senere blev Sagen omtalt og støttet af en lang Række Blade Landet over. Jeg tror, de fleste vil mindes denne uhyggelige Begivenhed, der danner Baggrund for denne Henvendelse til Regering og Rigsdag. For dem, der ikke klart husker Enkelthederne, skal jeg minde om, at det var en Søndag Formiddag i December 1934, at hele Landet blev opskræmt ved Meddelelsen om den frygtelige Morddaad paa en Gaard i Handest ved Hobro. Manden paa den lille Hedegaard, hans Svigermoder og et lille Barn blev dræbt og Hustruen grusomt tilredt af Øksehug i Hovedet. Ingen troede, at den stakkels Kvinde vilde overleve sine voldsomme Kvæstelser, men Fru Jørgensen stod det igennem efter nogle Døgn at have svævet mellem Liv og Død. I Foraaret 1935 blev hun udskrevet fra Sygehuset og kunde vende hjem til sine to smaa faderløse Børn.

Ingen kunde vel rammes haardere, end hun blev det. Fru Hedvig Jørgensen og hendes to Børn paa 3 og 5 Aar maa i Dag kæmpe med store økonomiske Vanskeligheder. I Anledning af Forbrydelsen blev der paaført hende meget store Udgifter, bl. a. Begravelsesomkostninger og til Registrering af Dødsboet, alene den sidste Udgift beløb sig til 125 Kr. Fru Jørgensen har en lille mager Gaard paa 40 Tdr. Land simpel Jord. Ejendomsskylden er 16 000 Kr., Gælden 22 500 Kr., og i Fjor udgjorde hendes Indkomst kun 800 Kr. Siden den ulykkelige Begivenhed har hun ikke opholdt sig paa Gaarden, men ladet den drive af en gift Bestyrer. Det har hun imidlertid ikke Raad til længere, til November maa hun have en ugift Bestyrer og vil da selv sammen med Børnene flytte ud til det gamle Hjem, der for dem rummer Minder af den uhyggeligste Art. Indtil nu har Fru Jørgensen og Børnene opholdt sig hos Familie og gode Venner paa Eggen, der har taget sig kærligt af dem. Fru Jørgensen har faaet saa alvor-

ligt Men af Ugerningen, at hun faktisk er arbejdsdygtig. Hun har søgt Invalidérente, men den er blevet hende nægtet. Hun er ganske ude af Stand til at tage fat paa haardere Arbejde, saa det siger sig selv, at hun vil gaa en kummerlig Fremtid i Møde.

Man har sjældnen, for ikke at sige aldrig, set en Forbrydelse faa saa ulykkelige Følger for de Mennesker, der kommer til at staa tilbage, som denne. De har ikke blot mistet det dyrebareste, de ejede paa Jorden, men der er ogsaa Udsigt til, at de ganske uden egen Skyld kommer ud for store økonomiske Vanskeligheder. Gennem en Udtalelse i „Aalborg Amtstidende“ har den højtærede Justitsminister stillet sig velvilligt til Sagen, men udtaler: „Om det af Hensyn til Konsekvensen er muligt at følge Bladets Henstilling, er vist tvivlsomt, men det skal imidlertid blive undersøgt.“ Jeg vil gerne saa indtrængende, som jeg kan, henstille til Justitsministeren at finde en Udvej, saa der kan ydes en aarlig Understøttelse til den haardt ramte Enke, og til Rigsdagen om at stille sig velvilligt til den indkomne Ansøgning. Det staaar saadan for mig, at det offentlige har Pligt til i dette Tilfælde at træde hjælpende til.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt har udtalt sig om Pressens Radioavis. Udtalelsen gik ud paa, at det ærede Medlem ønskede Pressens Radioavis gjort mere demokratisk, og under sin Anke over Radioavisen omtalte det ærede Medlem ogsaa Rigsdagsreferaterne og var meget utilfreds med disse Referater. Jeg skal ikke udtale mig om dette, men naar det ærede Medlem klager over Referaterne her fra Rigsdagen, vil jeg sige, at det er i hvert Fald ikke Regeringspartierne Medlemmer, der har Grund til Klage, sammenlignet med Oppositionspartierne Medlemmer.

Det fremgik ikke tydeligt, hvad det var, det ærede Medlem vilde have ændret inden for Pressens Radioavis, men naar man læser hans Anke igennem, faar man det Indtryk, at det, han ønsker, er mere Ensretning, og det kender vi udmærket fra Radioprogrammerne, hvad mere Ensretning vil betyde. Det betyder, at de, der ikke er enige med Flertallet her i Landet, faar mindre og mindre Mulighed for at udvikle deres Syn paa Sagerne gennem Radioen. Det er saadan, at man praktisk talt ikke kan aabne Radioen uden at høre direkte eller maskeret Propaganda for den politiske Opfattelse, som den nuværende Regering er besjælet af. Vi har ogsaa set for ganske nyligt, hvordan man inden for